

ห้องสมุดคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

พฤติกรรมของนกแก้วซันคอนัวร์เมื่อถูกฝึกด้วยวิธีการฝึกแบบปล่อยบินอิสระ
The Behavior of Sun Conure Trained by Independent Free Flying

โดย

นายรัฐวุฒิ ทากันจง

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 033130
วัน, เดือน, ปี. 29 ต.ค. 2556

AA 227677
.b.....
.i.....

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
แขนงวิชา เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์
สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2555

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาพิเศษ ปีการศึกษา 2555

ชื่อเรื่อง พฤติกรรมของนกแก้วชั้นคอร์นัวเมื่อถูกฝึกด้วยวิธีการฝึกแบบ
ปล่อยบินอิสระ
The Behavior of Sun Conure Trained by
Independent FreeFlying

ชื่อ-สกุลนายรัฐภูมิ ทากันจง
แขนงวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ สาขาวิชา วิศวกรรมเกษตร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
อาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์ ภัทราภรณ์ จางวนิชเลิศ

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมของนกแก้วชั้นคอร์นัวเมื่อถูกฝึกด้วยวิธีการฝึกแบบปล่อยบินอิสระ โดยศึกษาพฤติกรรมของนกแก้วชั้นคอร์นัว พฤติกรรมการรับฟังคำสั่งของนกแก้วชั้นคอร์นัว และวิธีการปล่อยบินอิสระโดยจะศึกษาถึงวิธีการและเทคนิคในการเลี้ยงและการฝึกนก ในอันดับแรกของการวิจัยคือศึกษาพฤติกรรมทั่วไปของนกแก้วชั้นคอร์นัว ในขั้นต่อมาคือศึกษาวิธีการฝึกบินอิสระ เริ่มฝึกนกโดยทำการช้อนกมาฝึกจำนวน 2 ตัว ตัวแรกมีอายุ 1 เดือนตัวที่ 2 อายุ 20 วัน ลักษณะภายนอกของนกตัวที่ 1 จะมีขนอยู่เต็มตัวและเริ่มมีขนแข็งแทงออกมาตรงปีกทั้ง 2 ข้างมีขนที่มีสีแล้วขึ้นกระจายตามตัวและได้ปีกปากมีสีดำ ในตัวที่ 2 มีลักษณะภายนอกคือมีขนอยู่เต็มตัวแต่ยังไม่ มีขนแข็งขึ้นแทงออกมาตามปีกปากยังมีสีขาวอยู่บ้าง ในขั้นแรกของการฝึกคือเริ่มจากการปรับ พฤติกรรมของนกเพราะว่านกที่นำมาเลี้ยงจะยังมีอาการกลัวคนอยู่โดยในการปรับพฤติกรรมนั้นก็ คือการเล่นกับนกบ่อย ๆ ให้นกได้เห็นความเป็นอยู่ของผู้เลี้ยง และเวลาให้อาหารก็พูดกับนกให้นกจำ เสียงได้ เมื่อนกมีการคุ้นเคยกับผู้วิจัยแล้วก็จะเริ่มฝึกให้รับฟังคำสั่งโดยเริ่มจากคำสั่งเสียงคือการ เรียกช้อนกให้นกจำชื่อตัวเองได้แล้วขานรับจะฝึกทุกครั้งที่ให้อาหารและเมื่อนกขานรับเราได้แล้วนกก็จะเริ่มเดินได้ หลังจากนั้นจึงเริ่มฝึกในขั้นต่อไปคือการใช้ท่าทางมาใช้ฝึกด้วยโดยฝึกในตอนที่ทำให้ อาหารด้วยการเรียกช้อนกแล้วใช้ท่าเรียกนกให้เดินมาหา เมื่อนกเดินมาหาแล้วจึงให้รางวัลเป็นอาหารที่ให้ใน มือนั้น ทำการฝึกอย่างนี้ไปจนนกบินได้และฝึกแบบนี้ไปเรื่อย ๆ ในที่ปิดจนชำนาญ เมื่อนกชำนาญแล้วจึง เริ่มนำออกไปภายนอกแต่ในตอนแรกจะยังไม่ปล่อยให้นกบินแต่จะใส่ไว้ในกรงให้คุ้นชินกับสถานที่ ภายนอกก่อนแล้วในครั้งถัดไปจึงเริ่มนำออกมาบิน ในการบินแต่ละครั้งจะต้องมีคนนำฝูงด้วยเพื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความปลอดภัยจากการสูญเสียนกโดยนกผู้นำฝูงจะมีอิทธิพลอย่างมากในการบินนอกสถานที่เพราะผู้นำฝูงจะคอยนำขึ้นและลงทุกครั้งในการบินและจะคอยระวังภัยให้กับฝูงที่ออกบิน

จากการที่ได้ทำการฝึกตามวิธีการแล้วพบว่านกที่ผู้วิจัยเลี้ยงสามารถทำตามวิธีการฝึกได้ทุกอย่างแต่มีข้อบกพร่องในการบินคือเมื่อปล่อยบินพร้อมกันสองตัวแล้วนกจะไม่สนใจฝูงและลงไม่พร้อมกันนกตัวอื่นแต่เมื่อผู้วิจัยปล่อยนกบินทีละตัวก็สามารถบินเข้าฝูงและตามฝูงได้ดีทั้งสองตัวโดยผู้วิจัยบันทึกงานวิจัยนี้ด้วยการบันทึกวิดีโอเพื่อพัฒนาการในการบินในแต่ละครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษสำเร็จลงได้ ผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือจากหลายฝ่ายด้วยกัน ต้องขอขอบพระคุณ อาจารย์ ภัทรภรณ์ จางวนิชเลิศ ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจและเป็นທີ່ปรึกษาในการทำวิจัยครั้งนี้ ได้ให้คำปรึกษาแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานวิจัย ขอขอบคุณชมรมรักนกบินอิสระที่ให้ข้อมูลในการทำวิจัย ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ในชมรม free flying lover ที่ให้การร่วมมือในการทำวิจัยขอขอบพระคุณแม่ พ่อ และครอบครัวที่คอยเป็นกำลังใจให้ขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์เกษตรที่ช่วยอำนวยความสะดวกในทุกด้านที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย

ท้ายที่สุดนี้ผู้วิจัยขอบคุณเพื่อน ๆ นักศึกษาที่คอยให้กำลังใจและช่วยเหลือให้งานวิจัยครั้งนี้ผ่านไปด้วยดี ขอขอบคุณที่คอยรับฟังและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ตลอดมา

นัฐวุฒิ ทากันจง
พฤษภาคม 2556

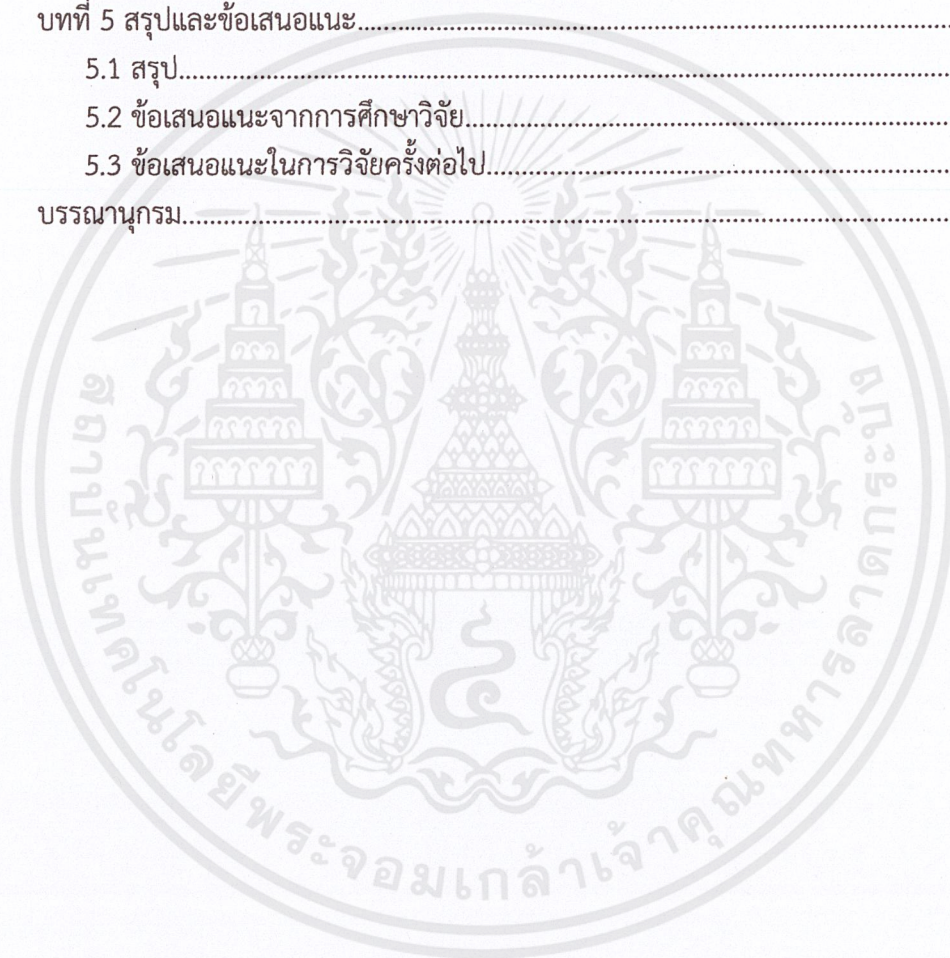
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อปัญหาพิเศษ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	1
1.3 ขอบเขตของปัญหา.....	1
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
บทที่ 2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	3
2.1 การศึกษาเอกสารเกี่ยวกับนกคอนัวร์.....	3
2.1.1 สายพันธุ์.....	3
2.1.2 อุปนิสัยของนกแก้วคอนัวร์.....	7
2.1.3 อาหารและการเลี้ยงดู.....	9
2.1.4 การผสมพันธุ์.....	9
2.2 การศึกษาเกี่ยวกับการฝึกบินอิสระ 3 แบบ.....	10
บทที่ 3 อุปกรณ์และวิธีการ.....	12
3.1 อุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย.....	12
3.1.1 ลูกนกแก้ว.....	12
3.1.2 อุปกรณ์ที่เลี้ยงลูกนก.....	12
3.1.3 อาหารที่ใช้เลี้ยง.....	13
3.1.4 อุปกรณ์ในการฝึก.....	14
3.1.5 อุปกรณ์ที่ใช้ในการบันทึก.....	14
3.2 วิธีการวิจัย.....	14
3.2.1 เลือกซื้อลูกนก.....	14
3.2.2 ปรับพฤติกรรมลูกนก.....	14
3.2.3 ทำการฝึก.....	14
3.3 สถานที่ทำการวิจัย.....	15
บทที่ 4 ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล.....	16
4.1 การศึกษาพฤติกรรมของตัวนก.....	16
4.2 ศึกษาพฤติกรรมของตัวนกต่อผู้เลี้ยง.....	17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

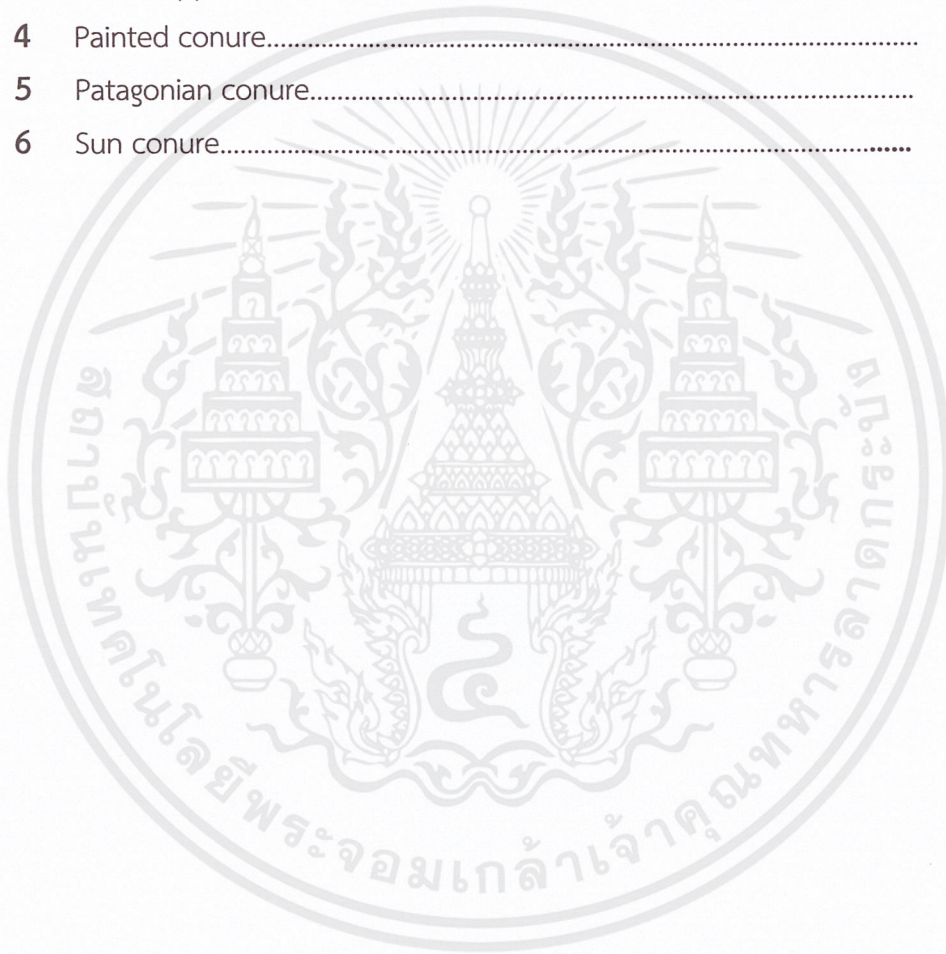
สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.3 ศึกษาพฤติกรรมกรรมการรับฟังคำสั่ง.....	18
4.4 ศึกษาการปล่อยบินอิสระ.....	18
4.5 วิจารณ์ผล.....	19
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ.....	20
5.1 สรุป.....	20
5.2 ข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัย.....	20
5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	20
บรรณานุกรม.....	21

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	Jenday conure.....	3
2	Blue-crowned conure.....	4
3	Black-capped conure/Rock conure	5
4	Painted conure.....	5
5	Patagonian conure.....	6
6	Sun conure.....	7

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

นกคอนัวร์ (Conure) เป็นหนึ่งในสายพันธุ์ของนกแก้ว ที่มีถิ่นกำเนิดอยู่แถบละตินอเมริกา จากเม็กซิโกลงมาถึงหมู่เกาะคาริบเบียน และชิลีได้ นกคอนัวร์พันธุ์ที่ใหญ่ที่สุดคือ พาทาโกเนียน มีความยาวประมาณ 17.5 นิ้ว และนกคอนัวร์พันธุ์ที่เล็กที่สุดคือ เพนท์เท็ด มีความยาวประมาณ 8.5 นิ้ว โดยนกคอนัวร์เป็นนกที่รักความสงบ และอยู่กันเป็นฝูงใหญ่ (2554: www.sites.google.com)

ปัจจุบันนกแก้วสายพันธุ์ ชันคอนัวร์ได้รับความนิยมเลี้ยงกันอย่างแพร่หลายในประเทศไทย เพราะเป็นนกที่ราคาไม่แพงมาก มีนิสัยขี้อ้อนติดคนและมีเสียงร้องที่ดัง โดยวิธีในการเลี้ยงส่วนใหญ่ นั้นจะเป็นการเลี้ยงขังกรง ขลิบปีกและผูกโซ่ซึ่งวิธีการเหล่านี้จะมีข้อจำกัดในเรื่องของสวัสดิภาพสัตว์ คือเป็นการกักขังทำให้นกขาดอิสรภาพที่นกควรจะมีดังนั้นจึงมีวิธีการเลี้ยงแบบใหม่เกิดขึ้น คือการเลี้ยงนกแบบปล่อยบินอิสระ ซึ่งวิธีนี้มีข้อดี คือนกได้ออกกำลังกาย นกมีความอิสระไม่ถูกจำกัดพื้นที่ และสามารถสานสัมพันธ์เหมือนนกสัตว์เลี้ยงชนิดอื่นๆ ได้นอกจากนั้นผู้เลี้ยงจะได้พบปะกันและแลกเปลี่ยนความรู้และยังได้สังเกตพฤติกรรมของนกอย่างใกล้ชิดอีกด้วย (คุณtuktik2255, 2552 : www.nokbin.com)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาพฤติกรรมของนกแก้วชันคอนัวร์เมื่อถูกฝึกด้วยวิธีปล่อยบินอิสระเพื่อหาวิธีการเลี้ยงที่เหมาะสมต่อธรรมชาติของนก และสามารถนำเอาวิธีการนี้ไปประยุกต์ใช้ในการฝึกและเลี้ยงนกประเภทอื่นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนกต่อตัวผู้เลี้ยง
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับฟังคำสั่งของนก
3. เพื่อศึกษาวิธีการฝึกแบบปล่อยบินอิสระ

1.3 ขอบเขตของปัญหา

ศึกษาพฤติกรรมของนกแก้วชันคอนัวร์ที่ได้รับการฝึกแบบปล่อยบินอิสระและเริ่มฝึกตั้งแต่นกอายุ 1 เดือนจนถึงอายุ 3 เดือนครึ่ง โดยกำหนดพฤติกรรมการรับฟังคำสั่งของนกที่ถือเป็นที่ยึดที่สุด คือนกบินออกไปแล้วสามารถกลับมาหาเจ้าของได้อย่างถูกต้องจะบันทึกผลโดยใช้เป็นภาพวิดีโอและการจดบันทึก

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ศึกษาพฤติกรรมของนกต่อตัวผู้เลี้ยง
2. ศึกษาพฤติกรรมการรับฟังคำสั่งของนก
3. ศึกษาวิธีการฝึกแบบปล่อยบินอิสระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.1 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับนกคอนัวร์

นกคอนัวร์ (Conure) เป็นหนึ่งในสายพันธุ์ของนกแก้ว ที่มีถิ่นกำเนิดอยู่แถบละตินอเมริกา จากเม็กซิโกลงมาถึงหมู่เกาะคาริบเบียนและชิลีใต้ นกคอนัวร์ พันธุ์ที่ใหญ่ที่สุดคือ พาทาโกเนียน มีความยาวประมาณ 17.5 นิ้ว และ นกคอนัวร์ พันธุ์ที่เล็กที่สุดคือ เพ้นท์เท็ด มีความยาวประมาณ 8.5 นิ้ว โดย นกคอนัวร์ เป็นนกที่รักความสงบและอยู่กันเป็นฝูงใหญ่ทั้งนี้คำว่า conure (คอนัวร์) มาจากคำว่า Conurus (คอนูรัส) นกคอนัวร์ มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Aratinga (อาราทิงก้า) นกคอนัวร์ แบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ ตามชื่อทางวิทยาศาสตร์คือ Aratinga และ Pyrrhura Aratinga จะมีสีสดใส เช่น สีเขียว สีแดง ที่ดูมีชีวิตชีวา ได้แก่ สายพันธุ์ ซันคอนัวร์ (Sun conure) บลูคราวน์ (Blue-crowned Conure) เจนเดย์ (Jenday conure) Pyrrhura จะมีสีที่เข้มขึ้น เช่น สีเขียวแก่ น้ำตาลเข้ม และ Aratinga จะไม่มีสีอ่อน ๆ ที่ขึ้นอยู่ตามอกหรือคอ และแก้ม ตัวอย่าง Pyrrhura ได้แก่ สายพันธุ์ แบล็คแคป (Black-capped conure) เพ้นท์เท็ด (Painted conure) (ธนากร, 2546)

2.1.1 สายพันธุ์

ซันคอนัวร์ (2555) และนกแก้วหลากสายพันธุ์ (2555) ได้กล่าวว่า นกแก้วแบ่งออกเป็น 6 สายพันธุ์ใหญ่ ๆ นกคอนัวร์เป็นหนึ่งในนั้นและแบ่งเป็นพันธุ์ย่อย ๆ ในคอนัวร์อีกถึง 100 สายพันธุ์ ผู้ผสมบางรายเชื่อว่านกคอนัวร์และนกแก้วพันธุ์มาคอร์เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด ชื่อตระกูล (ชื่อทางวิทยาศาสตร์ของนกคอนัวร์) แปลว่า Little macaw ระหว่าง นกคอนัวร์และนกแก้วมาคอร์ มีความคล้ายคลึงกันทางด้านรูปร่าง ลักษณะ ดังนี้คือ รูปร่าง สีขนมีสีสดใส หางยาว นกคอนัวร์แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ ตามชื่อทางวิทยาศาสตร์คือ Aratinga และ Pyrrhura โดย Aratinga จะมีสีสดใส เช่น สีเขียว สีแดง ที่ดูมีชีวิตชีวา ส่วน Pyrrhura จะมีสีที่เข้มขึ้น เช่น เขียวแก่ น้ำตาลเข้ม และ Aratinga จะไม่มีสีอ่อน ๆ ที่ขึ้นอยู่ตามอกหรือคอ และแก้มอย่างที่ Pyrrhura มี นกคอนัวร์แบบต่าง ๆ ได้แก่

1. Jenday conure (Aratinga Janday)

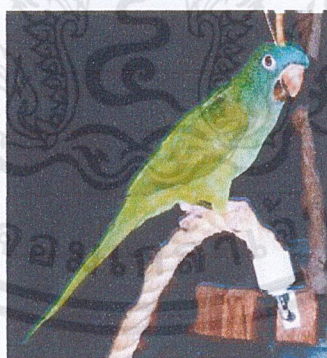

ภาพที่ 1 Jenday conure

ที่มา : <http://www.tomyfarm.com/tomyclub/index.php?topic=221.0>

Jenday conure เกือบจะมีสีสดใสเท่า Sun conure สำหรับ Jenday เป็นนกที่น่าน้อม มีลักษณะเด่นตรงตัวสีเหลืองส้ม ปีกมีสีเขียวและตรงปลายปีกมีสีคราม รอบตัวมีสีขาว ปากมีสีดำ และตรงส่วนเท้ามีสีเทา Jenday เมื่อโตเต็มที่จะมีความยาวประมาณ 12 นิ้ว และหนักประมาณ 5 ออนซ์ (1 ออนซ์ = 0.028 กิโลกรัม) เจนเคยไม่ได้ถูกนำออกจากประเทศบราซิลตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งถือเป็นถิ่นกำเนิดเข้าสู่สหรัฐอเมริกาเป็นเวลา 15 ปี แล้วเนื่องจากผู้เพาะพันธุ์เจนเคยในสหรัฐอเมริกา เพราะพันธุ์เจนเคยออกจำหน่ายเป็นสัตว์เลี้ยงได้เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้าถึงแม้ว่าเจนเคยค่อนข้างมีเสียงที่ดัง แต่ก็ยังมีนิสัยอยากรู้อยากเห็นและชอบเล่นผาดโผน ซึ่งทำให้เป็นเสน่ห์ของตัวมันเอง

2. Blue-crowned conure (Aratinga Acuticaudata)

ภาพที่ 2 Blue-crowned conure

ที่มา : <http://www.tomyfarm.com/tomyclub/index.php?topic=221.0>

ลักษณะของบลูคราวน์เป็นไปตามชื่อของมันคือมีสีฟ้าตามส่วนหัวและหน้าสีฟ้านี้จะจัดขึ้นตามอายุของนก ขนตามช่วงลำตัวมีสีเขียวและสีเหลืองเขียวจะปรากฏอยู่บริเวณใต้ปีกส่วนหางจะมีสีแดงอ่อน ๆ ประปราย บลูคราวน์มีผิวหนังรอบดวงตาเป็นสีขาวอมชมพูเมื่อโตเต็มที่จะมีความยาวประมาณ 15 นิ้ว และมีน้ำหนักประมาณ 7 ออนซ์ บลูคราวน์ ถูกนำมาครั้งแรกในประเทศอังกฤษช่วง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปี ค.ศ. 1970 คอเนอร์พันธุ์นี้พบมากในอเมริกาใต้ จากเวเนซุเอล่ามาจนถึงอเจนติน่า และเนื่องจากบลูคราวน์มีหางที่มีลักษณะที่แหลมยาว ทำให้มีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Sharp-tailed คอเนอร์พันธุ์นี้มีเสียงที่ค่อนข้างดัง (โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนกมีอาการตื่นเต้นหรือตกใจ) แต่โดยทั่วไปจะเป็นนกที่รักความสงบสามารถสอนให้พูดได้และมีนิสัยที่เป็นมิตรถือเป็นสัตว์เลี้ยงที่น่ารักที่เดียวคอเนอร์พันธุ์นี้ได้ถูกนำมาแสดงในภาพยนตร์เรื่อง Paulie, 1998

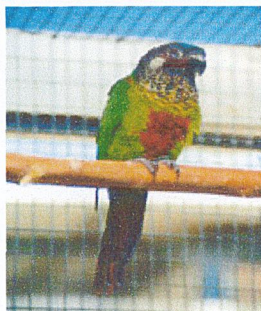
3. Black-capped conure/Rock conure (*Pyrrhura Rupicola*)

ภาพที่ 3 Black-capped conure/Rock conure

ที่มา : <http://www.tomyfarm.com/tomyclub/index.php?topic=221.0>

คอเนอร์พันธุ์นี้จะมีลักษณะลำตัวจะมีสีเขียวส่วนหัวและหน้าจะมีสีน้ำตาลดำ ปลายปีกมีริมสีแดง มีความยาวประมาณ 10 นิ้ว น้ำหนักประมาณ 3 ออนซ์ มีลักษณะนิสัยเหมาะที่จะนำมาเป็นสัตว์เลี้ยง Black-capped จะมีอุปนิสัยและลักษณะที่คล้ายคลึงกับ Maroon-bellied และ Green-cheeked และเคยพบที่สามารถสอนให้พูดได้ถึง 50 คำ นกพันธุ์นี้จะมีเสียงอรั่มทั้งตัวจอยปากมีสีเนื้อ ลักษณะหางสั้น ลูกนกพันธุ์นี้จะมีสีเหลืองผสมเขียวประปรายลูกป้อนจะแข็งแกร่งการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและมีนิสัยชอบที่จะอยู่ติดกับเจ้าของถือเป็นนกที่ฉลาดทีเดียว 4. Painted conure (*Pyrrhura picta*)

ภาพที่ 4 Painted conure

ที่มา : <http://www.tomyfarm.com/tomyclub/index.php?topic=221.0>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพน্থ์เท็ดคอนัวร์ถือเป็นน้องเล็กของตระกูลคอนัวร์ ด้วยขนาดความยาวเพียง 9 นิ้วและเนื่องจากเป็นนกที่อยู่ในสายพันธุ์ Pyrrhura จึงเป็นนกที่ค่อนข้างที่จะรักความสงบ เมื่อเทียบกับคอนัวร์ในสายพันธุ์ Aratinga เพน্থ์เท็ดจัดเป็นนกคอนัวร์ที่มีความสวยงามทีเดียว มีสีเขียวเป็นส่วนใหญ่และดูเหมือนถูกระบายสีรุ้งไว้บนตามลำตัวดังชื่อของมัน "เพน্থ์เท็ด"จากลำคอถึงช่วงหน้าอกของนกจะมีสีเขียวเข้มและค่อยๆ โคลงมาเป็นสีเหลืองส่วนบริเวณหัวและต้นคอมีสีน้ำตาลประปรายไปด้วยสีขาว บริเวณโหนกของหัว แก้มและคอจะมีสีฟ้า ส่วนโค้งของปีกจะมีสีแดงและ สีเลือดนกจะปรากฏตามแก้มส่วนบนท้ายลำตัว ท้อง และส่วนบนของหาง คอนัวร์พันธุ์นี้มีปากและเท้าสีดำไม่ค่อยพบตามท้องตลาด ถือเป็นสัตว์เลี้ยงที่มีเสน่ห์ดึงดูดใจเลยทีเดียว

5. Patagonian conure (Cyanoliseus Patagonus)

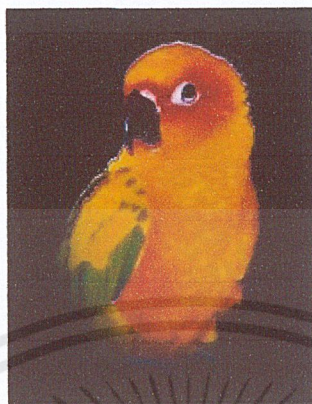

ภาพที่ 5 Patagonian conure

ที่มา : <http://www.tomyfarm.com/tomyclub/index.php?topic=221.0>

พาทาโกเนียน ได้ขึ้นชื่อว่าเป็นคอนัวร์ที่มีลักษณะใหญ่ที่สุดในสายของนกพันธุ์คอนัวร์มีสีน้ำตาลผสมสีเขียวเข้ม และมีสีขาวบริเวณช่วงอกด้านบนส่วนท้องจะมีสีเหลืองสดและแดง ช่วงขาจะมีสีแดง ช่วงปีกและหางจะมีสีฟ้าขอบตาสีขาวจางอกรอบปากสีดำ ส่วนเท้าจะมีสีออกไปทางชมพู จะพบค่อนข้างมากในประเทศชิลีและออสเตรเลียหลายครั้งพบว่านกพันธุ์นี้ไม่ชอบกินอาหารที่มีลักษณะนิ่ม เช่น ผักและผลไม้บางชนิดพาทาโกเนียนมีเสียงดังและเช่นเดียวกับคอนัวร์พันธุ์อื่น ๆ ลูกป้อนมักจะมีนิสัยติดเจ้าของและสามารถเลียนเสียงพูดได้ค่อนข้างดีคอนัวร์พันธุ์นี้จำเป็นจะต้องมีกรงที่ใหญ่พอสมควร เนื่องจากมีขนาดตัวที่ใหญ่ถึง 17.5 – 18 นิ้ว

6. Sun conure (Aratinga Solstitialis)

ภาพที่ 6 Sun conure

ที่มา : <http://www.tomyfarm.com/tomyclub/index.php?topic=221.0>

ซันคอนัวร์ ถูกขนานนามว่าเป็น Cardillac ในหมู่นกคอนัวร์ เพราะความปราดเปรื่องและสีสันที่มีความสดใส ซันคอนัวร์ลำตัวจะมีสีส้มอมเหลืองและสีแดง ตรงส่วนปลายปีกจะมีสีเขียวครามส่วนตอนใต้จะมีสีเขียวประปรายตามปีกจนกว่าจะผลัดขนครั้งแรกถึงจะเริ่มมีสีเหลืองส้มมากขึ้น เมื่อโตเต็มที่สีปากจะเป็นสีดำ รอบดวงตาดำและมีสีขาวและส่วนตรงเท้าจะมีสีเทา ความยาวของลำตัวตั้งแต่จงอยปากไปจนถึงปลายหางจะยาวประมาณ 12 นิ้ว และมีน้ำหนักประมาณ 7.5 ออนซ์ ซันคอนัวร์จะพบมากในป่าของประเทศ圭亚那 (Guyana) จนถึงประเทศบราซิลตะวันออกเฉียงเหนือและก็ถูกนำมาเพาะเลี้ยงในอเมริกาเป็นเวลาหลายปีแล้ว ซันคอนัวร์ที่ถูกนำมาเป็นสัตว์เลี้ยงขึ้นชื่อสำหรับความพึงพอใจของมันที่จะอยู่กับเจ้าของและเล่นกับเจ้าของเป็นเวลานานหลายชั่วโมง มักจะชอบที่นั่งอยู่บนไหล่ของเจ้าของและอาจส่งเสียงดังได้ ถ้าไม่ได้รับความสนใจ และเป็นนกที่ชอบความใกล้ชิดและต้องการความรักและมันยังถือเป็นสัตว์เลี้ยงที่น่ารักมากที่สุดทีเดียว

2.1.2 อุปนิสัยของนกแก้วคอนัวร์

ประเทือง (2532) และ ลลนา (2553) ได้กล่าวถึงอุปนิสัยของนกแก้วคอนัวร์มีดังนี้

การใช้เสียง นกในตระกูลนกคอนัวร์ โดยส่วนใหญ่จะส่งเสียงร้องและมีเสียงดังโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนกรู้สึกว่ามันถูกทอดทิ้งและเจ้าของไม่มีเวลาให้มันจะยิ่งส่งเสียงร้อง บางครั้งนกคอนัวร์ก็ถือเป็นนกขี้เหงาและต้องการให้เจ้าของให้ความมั่นใจกับมันว่ามันไม่ได้อยู่ตัวเดียว นกคอนัวร์จะร้องส่งเสียงเพื่อที่จะดูว่าคนในบ้านไปไหนกันหมดทั้งมันไว้ตัวเดียวหรือเปล่า เจ้าของสามารถให้ความมั่นใจกับนกได้โดยการขานรับ บางขณะนกจะร้องเมื่อมีบางสิ่งบางอย่างในสภาพแวดล้อมทำให้มันตกใจกลัว ในกรณีนี้คุณจำเป็นต้องใช้เวลากับนกและลดความกลัวในตัวนกลง นกจะส่งเสียงกรีดร้องตามสัญชาตญาณเพื่อปกป้องฝูงของมันด้วย เมื่อนกรู้สึกเหนื่อยจะมีอาการหงุดหงิด และบางครั้งจะส่งเสียงร้องกรณีนี้เราควรจะคลุมกรงของมัน เพื่อให้มันสงบลงและปรับตัวเพื่อจะเข้านอนเร็วขึ้นในพฤติกรรมการใช้เสียงนี้มี ๒ กรณีคือร้องด้วยเสียงที่ดังมากนั้นจะเป็นการเตือนภัยและร้องหาเจ้าของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เท่านั้นและอีกกรณีหนึ่งคือร้องอยู่ในลำคอก็จะเป็นการร้องเพื่อเรียกร้องความสนใจ ในการร้องของนกคอนัวร์นั้นจะร้องในตอนเช้าและตอนเย็นเป็นส่วนใหญ่และเป็นการร้องเพื่อเรียกร้องความสนใจ ส่วนการร้องด้วยเสียงที่ดังจะเป็นการร้องเตือนฝูงและร้องหาเจ้าของในระหว่างวันเท่านั้น

การอาบน้ำ นกคอนัวร์รักการอาบน้ำเป็นชีวิตจิตใจ เราควรอาบน้ำให้นกตอนเช้าด้วยน้ำอุ่น เพื่อให้ขนแห้งได้ทันเวลาที่นกจะเข้านอน

การขบฟัน นกคอนัวร์จะขบฟันช่วงที่ใกล้จะหลับ การขบฟันในนกถือเป็นเรื่องธรรมชาติของนก

การเข็ดปาก หลังมีอาหารทุกมื้อ นกคอนัวร์จะเข็ดปากของมันกับคอนที่มันเกาะ หรือแขนเสื้อของผู้เลี้ยงในขณะที่มันเกาะอยู่

การสำรวจ นกคอนัวร์ จะสำรวจสิ่งรอบๆ ตัวด้วยปากมากพอ ๆ กับที่เราใช้มือ และไม่ต้องแปลกใจถ้าปากของคุณจะใช้ปากและลิ้นกัดดูที่มือของคุณก่อนที่จะปีนขึ้นเกาะในครั้งแรก นกไม่ได้ตั้งใจที่จะกัดคุณแต่มันกำลังสำรวจ

การกัด เป็นการแสดงสัญชาตญาณการอยู่ร่วมกันของ นกคอนัวร์ที่อาศัยอยู่ในป่า การกัดของมันตามลำพังแสดงว่ามันกำลังทดสอบสิ่งรอบ ๆ ตัวของมันอยู่

การนอนกลางวัน การนอนกลางวันเป็นการงีบหลับ นกคอนัวร์ จะงีบหลับไปบ้าง ถ้าไม่มีการเปลี่ยนแปลงส่อไปทางเจ็บป่วยเมื่อนกคอนัวร์ เห็นอะไรที่ทำให้เกิดความตื่นตัวหรือสนใจ รูม่านตาของมันจะเบิกกว้างและหดตัวขึ้นและลง

การพองขน เป็นการคลายความตึงเครียดของนกคอนัวร์แต่ถ้ามันพองขนตลอดเวลาที่นั้นอาจเป็นสัญญาณเตือนได้ว่านกกำลังเจ็บป่วย

การไชร้ขนให้กันและกัน เป็นนิสัยของนกคอนัวร์ ที่จะทำให้อันของมันหรือเพื่อนนกที่สนิทกันเท่านั้น

การจับคู่ นกจะจับคู่กันไม่ว่าจะเป็นเพศเดียวกันหรือไม่ มันจะไชร้ขนให้กัน เลียนแบบท่าทางของมันตลอดเวลา

ความรู้สึกรักเป็นเจ้าของ จะแสดงออกถึงการหวงเจ้าของมัน มันมักจะกัด และ ชูตัวอื่น

การไชร้ขน เป็นกิจวัตรประจำของมันซึ่งจะทำการร่วมกับการพองขน และมีการจิกขนตัวเองในช่วงฤดูผลัดขน

สำรวจอาหาร เป็นกิริยาของนกที่จ้องบางอย่างแล้วขณะเดียวกันก็ผงกหัวด้วย นั่นคือมันจะสำรวจอาหารให้กับคู่หรือลูกของมัน ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความรักอันยิ่งใหญ่

การยืนพักขาเดียว การที่นกยืนขาเดียวถือเป็นเรื่องธรรมชาติ แต่ถ้าคุณเห็นนกยืน 2 ขาตลอดเวลา คุณควรจะนำไปหาสัตว์แพทย์เพราะอาการดังกล่าวเป็นสัญญาณของสุขภาพที่ไม่แข็งแรง

การนอน นกคอนัวร์ มักจะชอบมุดไปขดตัวนอนอยู่ใต้ผ้าหรือเศษไม้ที่เราใส่ไว้ในกล่องนอน และบางครั้งมันก็จะนอนหงายหลับไปในถ้วยอาหาร เพื่อให้มันได้พักผ่อนอย่างสบาย ควรหาเศษผ้าหรือตุ๊กตานุ่ม ๆ มาใส่ไว้ให้นก การนอนหงายในลักษณะทำซ้ำๆ ถือเป็นเรื่องธรรมชาติสำหรับคอนัวร์ และก็เป็นท่าที่แสนสบายสำหรับมันด้วย

การจาม การจามในนกมาจากสองสาเหตุ สาเหตุแรกคือ การจามเพื่อให้จมูกโล่ง บางครั้งมันยังจะใช้นิ้วใส่เข้าไปในรูจมูก เพื่อให้เกิดอาการระคายเคืองและจามออกมา จามแบบที่สองเนื่องมาจากนกเป็นหวัดในกรณีนี้การจามในแต่ละครั้งจะมีน้ำมูกและทำให้รูจมูกเปียก ถ้านกเป็นในกรณีที่สองนี้ควรนำนกเข้าพบสัตวแพทย์ทันที

ความเครียด ความเครียดนกจะมีอาการตัวสั่น ท้องร่วงหายใจเร็วสั่นหางและปีก จิกขนตัวเองนอนไม่หลับ และไม่เจริญอาหาร นกในตระกูลนกปากขอชอบที่จะมีกิจวัตรประจำวันและไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงในบรรยากาศรอบตัวหรือตารางเวลาของการใช้ชีวิตประจำวัน แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงบางสิ่งบางอย่างควรจะพูดกับนกของคุณก่อน อาจจะฟังดูเหมือนบ้าแต่การกระทำดังกล่าวจะช่วยให้นกไม่เกิดความเครียดจนเกินไป

2.1.3 อาหารและการเลี้ยงดู

กฤตภาส (2556) กล่าวว่า นกคอนัวร์ เป็นนกแก้วที่มีความซุกซน ชอบเรียนรู้ กัดแทะ สิ่งต่างๆ อยู่เสมอ อาหารที่ชอบคือ ผลไม้ตามฤดูกาล ชนิดต่างๆ เช่น ส้ม แอปเปิล มะละกอ ฝรั่ง กล้วย ข้าวโพด เมล็ดทานตะวัน ฯลฯ ในช่วงที่มีการเลี้ยงลูกผู้เลี้ยงสามารถให้ขนมปัง อาหารไข่ หรือข้าวสาลี ผัดใส่ไข่ เพื่อเป็นอาหารเสริมสำหรับผู้เลี้ยงนก ในช่วงที่อาการเปลี่ยนแปลงบ่อยก็สามารถให้ ไบโกระเพรา ตะไคร้ เพื่อช่วยป้องกันหวัด ควบคู่กับอาหารและน้ำก็ควรเปลี่ยนทำความสะอาดทุกวันนะครับ ถ้าให้วิตามินผสมน้ำในช่วงเช้า ตอนเที่ยงก็ควรเปลี่ยนได้เลย

อาหารสำหรับคูนกที่พร้อมผสมพันธุ์ จะต้องเสริมด้วยแร่ธาตุและวิตามินต่าง ๆ (ซึ่งบางส่วนอยู่ในกลุ่ม ผักและผลไม้แล้ว)

อาหารสำหรับลูกนก นกลูกป้อนต้องกินอาหารเหลว ส่วนใหญ่เป็นผงต้องนำมาผสมกับน้ำอุ่น และรอให้เย็นและนำมาเลี้ยงนก โดยอาหารลูกป้อนมีหลายชนิดให้เลือกมีทั้งที่ผลิตในเมืองไทย และมีการนำเข้าจากต่างประเทศ โดยราคาและคุณภาพแตกต่างกันไป

2.1.4 การผสมพันธุ์

สวนปาล์มฟาร์มนก (2556) และ เลี้ยงนกกับ Mr.No กล่าวถึงการผสมพันธุ์ของนกคอนัวร์ว่า ตามธรรมชาติชันคอนัวร์จะอยู่รวมกันเป็นฝูง และจะมีการเลือกคู่กันเอง แต่เมื่อมนุษย์นำมาเลี้ยงแล้วมีจำนวนนกไม่มากพอที่จะให้เลือกคู่กันเอง ก็จำเป็นต้องทราบเพศของนก โดยปกติแล้วชันคอนัวร์เพศเมียจะมีขนาดใหญ่กว่าเพศผู้เล็กน้อย แต่การที่จะสังเกตและแยกเพศให้ออกด้วยตาเปล่านั้นต้องใช้ความชำนาญอย่างสูง แต่ก็ไม่มีความแน่นอนเสมอไปวิธีที่ที่แน่นอนที่สุดคือการตรวจเลือดโดยใช้วิธีการ PCR เพิ่มปริมาณ DNA เพื่อตรวจหาโครโมโซมเพศจะมีความแม่นยำถูกต้องมากที่สุด

อายุที่เหมาะสมสำหรับการผสมพันธุ์ คือ อายุตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป เพราะพ่อและแม่ก็มีความสมบูรณ์เต็มที่ ลูกนกที่ได้จะมีความสมบูรณ์แข็งแรง เมื่อมี ชันคอนัวร์ ที่มีอายุพร้อมผสมพันธุ์แล้วต่อไปคือการจับนกเข้าคู่กรงเพาะชันคอนัวร์ควรมีขนาด กว้าง 50 ซม. สูง 50 ซม. ยาว 1 ม. ขึ้นไป นกจะอยู่สบายไม่อึดอัดและสังเกตพฤติกรรม การเข้าคู่กันของพ่อแม่ นกพ่อแม่ชันคอนัวร์จะมีการป้อนปากกัน ใช้ขน แต่งขนให้กันและกัน และพ่อนกจะทำหน้าที่สำรวจกล่องไข่ กล่องไข่มีหลายขนาดหลายทรง สามารถหาซื้อได้ตามร้านขายอุปกรณ์การเลี้ยงนกทั่วไป เมื่อหึ่งคู่ถูกใจแล้วก็จะแสดงอาการหวงเป็นอย่างมากนั้นหมายความว่ากำลังจะได้เจ้าชันคอนัวร์ตัวเล็กมาเชยชม ชันคอนัวร์ ออกไข่ครั้งละ 2-4 ฟอง ออกไข่วันเว้นวัน ช่วงนี้ไม่ควรเปิดดูกล่องไข่บ่อยจนเกินไปเพราะจะทำให้ พ่อแม่กตสัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตกใจ และอาจจะเหยียบไข่แตก หรือ ฆ่าลูกนกได้ทำได้เพียงอยู่ห่าง ๆ เราช่วยได้เพียงให้อาหารเสริม รวมถึงวิตามินต่าง ๆ ภาชนะสำหรับใส่ไข่ และอาหาร ก็ควรเป็นสแตนเลส หรือถ้วยดินเผาที่มีความแข็งแรง ไม่แนะนำให้เป็พลาสติกเพราะชั้นคอนกรีตเป็นนกแก้วปากขอที่กัดแทะเก่งเป็นอย่างมาก จึงไม่แนะนำ

กรงเพาะ กล่องฟัก และสถานที่ สามปัจจัยต้องเอื้อ กล่าวคือ กรงสำหรับเพาะพันธุ์นกชนิดนี้ควรแข็งแรง และความกว้างยาวที่ไม่เล็ก และใหญ่เกินไป โดยเฉลี่ยยาวประมาณ 1 เมตร สูง 80 เซนติเมตร และกว้างสัก 60-80 เซนติเมตร ก็สามารถเพาะพันธุ์ได้ และเหตุผลที่ว่าไม่ควรใช้กรงที่ใหญ่เกินไปก็เนื่องจากเหตุผลในการควบคุมพื้นที่ความสนใจของนกให้อยู่จำกัดเพียงคู่ตัวเอง สำหรับกล่องฟัก ต้องใช้กล่องฟักที่เป็นลักษณะแนวตั้ง หรือ กล่องตัว L และช่องทางเข้าของนกควรปิดทับด้วยแผ่นโลหะ เพราะป้องกันนกกัดแทะจนโพรงเข้าเสียหาย ส่วนสถานที่ตั้งนั้นควรอยู่ในบริเวณที่สงบพอสมควรไม่พลุกพล่านด้วยผู้คนหรือสัตว์ต่าง ๆ เช่น สุนัข แมว

แม่เหล็กชั้นคอนกรีต จะวางไข่ครั้งละ 3-4 ฟอง ใช้เวลาฟักโดยประมาณ 24-25 วัน ลูกนกก็จะเริ่มฟักออกมา และเริ่มหัดแทะกินเองได้ราว 3 สัปดาห์ เมื่ออายุได้ประมาณ 7-8 สัปดาห์ก็จะเริ่มบินได้

2.2 การศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการฝึกบินอิสระ 3 แบบ

แบบที่ 1 แบบของชมรมรักษนกบินอิสระแท้ ๆ

เลี้ยงนกจากเด็กก่อนคือตั้งแต่เป็นลูกนก สร้างสัมพันธ์ระหว่างเด็บทโตและให้ออกมาบินในช่วงที่นกยังเด็กอยู่ การเลี้ยงแบบนี้จะได้นกที่บินได้ใน 2 เดือนและภายใน 3 เดือน หลังจากนั้นจะพัฒนาการบินขึ้นสูงกว่าได้ นกที่เลี้ยงมาในแบบนี้จะเกิดการสูญเสียปีกไปได้ง่าย เพราะอาจจะหายหรือตายเนื่องจากการตื่นตกใจของตัวเอง

แบบที่ 2 แบบของชมรมรักษนกบินอิสระประยุกต์

การเลี้ยงนกในแบบนี้เป็นการลดโอกาสสูญเสียปีกจากภาวะเด็กคือเหมือนกับนกโตทุกอย่างแต่ยังไม่สามารถกินเองได้ การกลัวความสูง และการตื่นตกใจ วิธีนี้เป็นการให้ความสัมพันธ์ยาวออกไปอีกจนพ้นระยะนกเด็กและฝึกเขาพัฒนาการบินในที่ปิดจนชำนาญในชั้นคอร์นว้อาจใช้เวลา 4 - 5 เดือน จึงนำออกมาบินนอกบ้านได้ เมื่อนกออกมาบินนอกบ้านแล้วประสบการณ์ฝึกบินในบ้านจะเป็นตัวนำพาให้เขากลับมาอย่างที่เราเรียกว่ามั่นใจว่าการเลี้ยงในแบบที่ 1 นกอายุ 5 เดือนพัฒนาได้ไกลขนาดที่เรียกได้ว่าบินผาดโผนได้ วิธีนี้มักจะใช้กับนกขนาดใหญ่ เช่น กระต๊วและมาคอว์หรืออาจใช้กับนกเล็กที่เจ้าของไม่ค่อยมีเวลาปล่อยบินมากเท่าไร

แบบที่ 3 แนวร่วมชมรมรักษนกบินอิสระ

วิธีนี้ไม่ได้เกิดมาจากแบบที่ 1 และแบบที่ 2 แต่เป็นการคิดขึ้นมาจากผู้ที่เคยเลี้ยงแบบขลิบปีกมาก่อน การเลี้ยงแบบนี้เกิดขึ้นได้กับคนที่ “ไม่มั่นใจเลย” ในนกของตนหรืออาจเรียกว่ามีเวลาน้อยกว่าแบบที่ 2 มาก วิธีการก็คือ การขลิบปีกในช่วงขนชุดแรกแล้วเลี้ยงปกติหรืออาจฝึกในช่วงท้ายของขนชุดแรกซึ่งกำลังจะผลัดขนชุดที่ 2 เมื่อถึงเวลานั้นนกจะสะสมประสบการณ์ และความต้องการในการบินและมีความผูกพันกับเจ้าของมากพอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการฝึกทั้ง 3 แบบนี้จะมีการฝึกในรูปแบบเดียวกันคือการฝึกของคุณ tuktik2255 ฉบับ original ปี 2009 โดยมีเคล็ดลับอยู่ 3 ข้อคือ

1. นานกออกมาตอนหิว

ตลอดช่วงเช้าเขาไม่ได้กินอะไรมาก่อนแน่ๆ หากสังเกตดูในช่วงเช้าๆ หรือช่วงเย็น ๆ หากเราไม่ป้อนอาหาร ลูกนกจะตามคลอเคลียอ่อนขออาหารและวิธีการฝึกในข้อแรกนี้จะเริ่มฝึกในบ้านก่อน ตอนหิวเรียกให้มาหา ให้อาหาร แล้ววาง เราเดินหนีเรียกให้มาหาเค้ามาหา ให้อาหารแล้ววางเราเดินหนีทำอย่างนี้ไปเรื่อยเราต้องใจแข็งส่วนใหญ่ผู้ฝึกมักใจอ่อนป้อนแบบที่เดี๋ยวมวิธีการป้อนโดยป้อนกันขอบปากแล้วให้เขากินเองบอกข้อแรกไปแล้วสิ่งสำคัญถัดไปที่ต้องใช้คู่กับข้อแรก

2. ท่าและเสียงที่ใช้เรียกนกและอุปกรณ์ทำเสียงเรียกนก

ท่าที่ใช้เรียกนกนั้นเป็นการยื่นแขนออกไปข้างหน้า แล้วพับนิ้วมือเข้ามาพร้อมกับเรียกชื่อเพื่อเป็นสัญลักษณ์ให้นกรู้ว่า หากเราทำท่านี้เค้าก็จำเป็นต้องมาหา และต้องเกาะให้แน่น ๆ ไปยังจุดอื่นไม่ได้ซึ่งถือเป็นการบังคับเลยก็ว่าได้

ท่าประกอบการเรียกนกนั้นมีหลายท่า ซึ่งก็คิดกันเอาเองก็ได้ ท่าพร้อมเสียงเรียกนกนี้ต้องหมั่นทำเป็นประจำต้องบอกว่าทุกมือที่ให้เขากินใช้ได้ผลดีกับนกเพิงหัดบิน

อุปกรณ์ทำเสียงเรียกนกนี้ก็ ได้แก่นกหวีดชนิดต่าง ๆ สุดแต่จะนำมาฝึก เวลาใช้เรียกก็สามารถจะใช้ร่วมกันระหว่างฝึกเรียกมากินได้เลยใช้แทนช้อนนไปเลยก็ได้ อย่างเช่น เป่า ปรี๊ดปรี๊ด แล้วท่าท่าเรียกนก ให้เขาชินว่า ถ้าเราเป่าเสียงแบบนี้ ให้เขามาหาได้

3. สถานที่ ที่โล่ง ปลอดภัย หรือสิ่งรบกวนสิ่งเร้า

ข้อนี้เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ต้องเป็นที่ ปลอดภัย ที่สำคัญต้องเป็นสถานที่โล่งโดยสามารถมองกลับมาเห็นผู้เลี้ยงได้อย่างชัดเจนจากที่ไกล ๆ ต้องเป็นที่กว้าง ๆ คล้ายกับสนามกอล์ฟและไม่มีพุ่มไม้ใหญ่อยู่ใกล้ ๆ

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการ

3.1 อุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 ลูกนกแก้ว

ลูกนกที่ใช้ในการวิจัยควรมีสุขภาพดีโดยพิจารณาจากสถานที่ที่นำมาก่อนคือดูจากฟาร์มที่เลี้ยงเต็มหรือร้านเต็มที่ซื้อนกมาว่ามีการดูแลความสะอาดของกรงที่นกออยู่หรือด้วยอาหารที่นกกินมากน้อยเพียงใดเพื่อเป็นการดูในอันดับแรกอันดับต่อมาคือการดูจากสภาพร่างกายของนกกว่าขน, ปีกเรียบ มีความวาวไม่ฟู หรือกระเซอะกระเซิง, นิ้วตีนอยู่ครบเรียบร้อย, จงอยปาก, จมูกไม่มีสิ่งเปรอะแห้งกรัง ค้างอยู่ รวมทั้งกันของนกต้องสะอาด

นกที่มีสุขภาพดี มักจะมีการตื่นตัวอยู่เสมอ แต่ไม่ถึงขนาดตื่นกลัวจนลนลาน หรือ หมอบซึ่ม อยู่ส่วนใดส่วนหนึ่งของกรงในนกชั้นคอนัวร์โตส่วนใหญ่มักมีพฤติกรรมที่เป็นปกติคือ การร้องเตือน แข็งแ่งเมื่อมีคนแปลกหน้าหรือมีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้น

สำหรับในนกลูกบ่อนั้น สิ่งที่จะบอกให้เห็นถึงสุขภาพที่ดีก็คือ กล้องหรือสถานที่สำหรับให้ลูกนกอยู่นั้น ต้องแห้งสนิทไม่เปียกชื้น และต้องจัดวางจำหน่ายอยู่ในจุดที่ไม่มีลมพัดโกรกหรือชื้นแฉะจากฝน ลูกนกจะต้องมีอาหารตื่นตัวและเรียกหาอาหาร (ให้พิจารณาดูจากกระเพาะพักของนกกว่า ยุบ แพนหรือ เต่ง) หลีกเลี่ยงการเลือกซื้อลูกนกที่มีการซึ่มอยู่ในมุกกล้อง และไม่แสดงอาการกระตือรือร้นเหมือนกับลูกนกตัวอื่น พร้อมกับกระเพาะพักยังเต่งในขณะที่ลูกนกตัวอื่นในวัยเดียวกัน ยุบแพนซึ่งอาจแสดงสัญญาณไม่ดีเกี่ยวกับการย่อยอาหารของลูกนกตัวนั้น

3.1.2 อุปกรณ์ที่เลี้ยงลูกนก

1. อุปกรณ์การให้อาหาร

อุปกรณ์สำหรับป้อนอาหาร เช่น ไชริงค์ หรือ ซ้อนป้อน จะเลือกแบบไหนทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าผู้เลี้ยงต้องการป้อนแบบไหน หากต้องการความรวดเร็วในการป้อน ต้องป้อนนกหลายตัวและไม่ให้นักสปรกป้อนอาหาร การเลือกใช้ไชริงค์เหมาะสมกว่า เพราะสามารถป้อนลูกนกได้ครั้งละปริมาณมากส่วนการใช้ซ้อนป้อนต้องใช้เวลา แต่จะทำให้ผู้เลี้ยงนกคุ้นเคยและใกล้ชิดกับลูกนกมากขึ้นไม่ทำให้ลูกนกเกิดความระคายเคืองในระหว่างการป้อน ทำให้ลูกนกได้สัมผัสกับรสชาติของอาหาร แต่ไม่เหมาะกับการเลี้ยงนกจำนวนมาก

ถ้วยชงอาหารและช้อนตักอาหารควรเป็นถ้วยเซรามิก หรือสแตนเลส เพราะเก็บความร้อนได้ดีและทำความสะอาดง่ายไม่เป็นแหล่งสะสมของเชื้อโรคส่วนช้อนตักอาหารส่วนใหญ่จะใช้เป็นพลาสติกเพราะทำความสะอาดง่าย

หลอดฉีดยาใช้ขนาด 10 ml เพราะเป็นขนาดที่ใช้กับลูกนกขนาดกลางส่วนประกอบของหลอดฉีดยาจะมี กระบอก ตัวกด ขีดบอกปริมาณ หน่วยวัด ควรเปลี่ยนหลอดฉีดยาสัปดาห์ละ 2 อัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สิ่งปรุงร

ต้องสะอาดปลอดภัย ความสามารถในการดูดซับของเสีย สามารถดูดซับความชื้นได้ดี ความสะดวกในการซื้อหาต้องมีขายตลอดปี ลูกนกชอบหรือไม่อันนี้ผู้เลี้ยงต้องสังเกตเอาเอง ราคาต้องไม่สูงมากเกินไปเพราะต้องใช้ตลอดปี ขนาดควรพอดีไม่ใหญ่ไม่เล็กเกินไปเพื่อป้องกันลูกนกขาก้าง

3. อุปกรณ์ให้ความอบอุ่น

หลอดไฟ เป็นหลอดไส้ไฟสี่สัณขนาด ๔๐ วัตต์เป็นจะให้ความร้อนพอดีต่อการกกลูกนก

ขาไฟ ควรเป็นขาแบบหนีบเพราะสะดวกในการใช้งานสามารถปรับระยะห่างของการวางไปได้

3.1.3 อาหารที่ใช้เลี้ยง

1. อาหารป้อนลูกนก

อาหารที่ใช้คือยี่ห้อ “เคที” อาหารลูกป้อนมีลักษณะเป็นผง การใช้ต้องผสมน้ำร้อนจัดแล้วทิ้งไว้ให้เหลือความร้อนอยู่ที่ประมาณ 40 องศาเซลเซียส อัตราส่วนการผสมระหว่างน้ำและอาหารขึ้นอยู่กับอายุ นกที่อายุน้อยหรือนกแรกเกิดควรใช้น้ำ 5-6 ส่วนต่ออาหาร 1 ส่วน ส่วนนกที่เริ่มโตอัตราส่วนที่เหมาะสมคืออาหาร 1 ส่วนต่อน้ำ 2-3 ส่วน การผสมใช้ช้อนคนไปมาเพื่อให้อาหารและน้ำเข้ากันเป็นเนื้อเดียว ก่อนนำไปป้อนลูกนก อาหารที่ได้รับการผสมอย่างถูกต้องและพร้อมที่จะนำไปป้อนลูกนก จะต้องเนียนเข้ากันเป็นเนื้อเดียว ไม่พบอาหารจับตัวเป็นก้อน และที่สำคัญอาหารจะต้องไม่ชื้นหรือเหลวจนเกินไป เพื่อให้อยู่ในสภาพที่ร่างกายนกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งจะส่งผลถึงการเติบโตและสุขภาพที่ดีของนกสวยงาม

2. อาหารแข็ง

อาหารแข็งแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

2.1 อาหารสดจะเป็นอาหารที่ต้องทำวันต่อวันเช่น ฟักทองต้ม ถั่วแดง แครอท ลูกเดือยต้ม ข้าวโพดดิบ

2.2 เมล็ดพืชที่ให้นกกินคือ เมล็ดทานตะวัน ฮัวยมั่ว มิลเลต ข้าวฟ่าง เป็นต้น

3. น้ำ

น้ำที่ใช้เป็นน้ำกรองหรือน้ำขวดก็ได้ในลูกนกจะนำมาผสมกับอาหารลูกป้อนแล้วให้นกกินส่วนในตอนที่นกโตแล้วก็ใส่ไว้ในถ้วยไว้ให้นกกิน อาจผสมวิตามินในถ้วยเพื่อเสริมสารอาหารแก่นก วิตามินที่ใช้จะยี่ห้อ “versele-laga” ใช้ในอัตราส่วน 1 ช้อนชาต่อน้ำ 1 ลิตร

3.1.4 อุปกรณ์ในการฝึก

1. คอนนิก ใช้สำหรับเป็นจุดตกของนกเพื่อให้นกเห็นและลงตรงจุดที่กำหนดไว้หลังจากที่บินบนฟ้าแล้ว เป็นทั้งที่พกนกให้หายเหนื่อย ที่กินอาหาร เป็นที่ฝึกเรียกจากอีกจุดมาหาตัวผู้ฝึก

2. อาหารเม็ด ใช้เป็นรางวัลแก่นกเมื่อนกทำได้ตรงกับที่ผู้ฝึกฝึกไว้ทำอย่างนี้ตลอดการฝึกเป็นกิจวัตรประจำวันเพื่อให้ตัวนกจำไว้ว่าถ้าตัวนกทำอย่างนี้จะได้กินอาหารและครั้งต่อไปนกก็จะปฏิบัติเองโดยไม่ต้องสั่ง

3.1.3 อุปกรณ์ที่ใช้ในการบันทึก

กล้องถ่ายวิดีโอ ใช้บันทึกตลอดการวิจัยตั้งแต่ยังเป็นลูกนกจนถึงนกสามารถบินได้จะใช้บันทึกตลอดการวิจัย

3.2 วิธีการวิจัย

3.2.1 เลือกซื้อลูกนก

การเลือกซื้อลูกนกที่จะนำมาฝึกจะเลือกใช้นกอายุ 1 เดือนสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงมีผิวสีชมพูอวบอ้วน มีขนที่ปีกแทงออกมาคล้ายหนามมีขนอยู่ขึ้นตามตัวเล็กน้อย เล็บมีครบทุกเล็บมีความร่าเริงแจ่มใส ไม่ยี่นซึมอยู่ที่มุมกรง กระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลาไม่ถึงกับหวาดกลัว

3.2.2 ปรับพฤติกรรมลูกนก

ปรับพฤติกรรมโดยการสร้างความคุ้นเคยกับตัวลูกนกด้วยการนำลูกนกใส่ไว้ในกล่องที่มีความโปร่งใสเปิดฝาไว้การทำแบบนี้ทำให้ลูกนกความคุ้นเคยกับสิ่งแวดล้อมรอบๆตัวเสียงต่างๆที่ลูกนกได้ยินและตัวผู้ฝึกเองนั้นต้องเข้าไปเล่นกับตัวลูกนกด้วยเพื่อให้ลูกนกจำกลิ่นของตัวเองผู้ฝึกและช่วงเวลาว่างก็นำลูกนกออกมาเล่นสัมผัสตัวลูกนกบ่อยๆเพื่อลูกนกจะได้ชินกับการโดนสัมผัสจากตัวมนุษย์จะได้ไม่ตกใจกลัว

3.2.3 ทำการฝึก

การฝึกนกให้รับฟังคำสั่งของตัวนกแก้วชั้นคอนัวร์นั้นผู้วิจัยได้ใช้วิธีการออกคำสั่งด้วยเสียงและท่าทาง โดยการฝึกด้วยเสียงจะใช้การเรียกชื่อในตอนฝึกตัวต่อตัวระหว่างนกกับผู้วิจัยและอาจจะมีการผิวปากร่วมด้วยเพื่อให้นกจดจำชื่อของตัวเองและเสียงที่ใช้เรียกโดยจะใช้การฝึกแบบนี้ตั้งแต่ได้ลูกมาอยู่ในการดูแลชั้นแรกอาจจะยังไม่มีผิวปากมีแค่เรียกชื่อไปก่อนเรียกจนกว่านกตัวนั้นจะขานรับเรากลับมาได้นั้นแสดงว่านกได้จดจำชื่อของเขาได้แล้ว จากนั้นจึงเริ่มฝึกในขั้นต่อไปโดยใช้คำสั่งเดิมแล้วมีผิวปากเพิ่มขึ้นโดยใช้คำสั่งนี้เรียกให้นกเดินมาหาแล้วพอนกเดินมาถึงก็จะให้อาหารเป็นรางวัลทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆจนนกบินได้ก็ยังฝึกแบบนี้โดยใช้คำสั่งเดิมจนชำนาญภายในสถานที่ปิดก่อนภายในช่วงที่ฝึกนกในสถานที่ปิดนั้นให้เพิ่มคำสั่งเสียงขึ้นมาอีกหนึ่งอย่างคือการใช้เสียง “แก๊ปแก๊ป” การใช้คำสั่งนี้จะใช้ต่อเมื่อนกได้ไปออกไปในระยะที่เสียงผิวปากไปไม่ถึงก็จะใช้คำสั่งนี้เรียกให้นกบินกลับมาเมื่อนำไปปล่อยบินในสถานที่เปิดส่วนการฝึกด้วยท่าทางนั้นจะใช้ควบคู่กับการฝึกด้วยเสียงโดยท่าทางมีอยู่หลัก ๆ 3 ท่า คือ

1. ท่าเรียก ทำนี้จะใช้เรียกนกขณะที่นกเกาะอยู่กับที่โดยมีสัญลักษณ์ท่าคือตั้งมือยื่นไปข้างหน้าแนวตะแคงแล้วกวักมือเข้าหาตัวเป็นจังหวะพร้อมทั้งตีนิ้วด้วยทำนี้จะใช้คู่กับการเรียกชื่อและผิวปาก

2. ท่าไม้กางเขน ทำนี้จะใช้แทนคอนที่ไม่พอเพื่อให้นกมีจุดลงจอดเพียงพอแก่เวลาออกไปบินในสถานที่เปิดจะได้ไม่ไปลงที่อื่น การทำท่านี้ไม่ยาก โยการยื่นเฉยๆแล้วกางแขน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกสองข้างเพื่อให้ตกลงเกาะบริเวณแขนเมื่อนกลงจอดที่แขนก็ให้รางวัลเป็นอาหารเพื่อให้ นกจดจำจะได้ลงถูกตำแหน่ง

3. ทาจรรยา ทำนี้จะใช้คู่กับการเรียกนกในระยะไกลเพื่อให้นกได้เห็นอย่างชัดเจนการทำ ทำนี้ทำโดยยืนอยู่กับที่กางแขนออกหนึ่งข้างอีกข้างโบกไปมาเหนือหัวพร้อมเปล่งเสียง “แก๊ปแก๊ป” เพื่อให้ให้นกได้เห็นและได้ยินแล้วนกจะได้วกกลับมาลงได้ถูกตำแหน่ง

ในการออกคำสั่งในแต่ละครั้งที่นำออกไปบินจะให้รางวัลทุกครั้งที่ทำได้อีกต้อง ตามที่ฝึกมาเพื่อให้นกได้มีการจดจำให้ขึ้นใจว่าทำถูกก็จะได้รางวัลแต่ถ้าทำผิดก็ไม่ได้รางวัล ส่วนคำสั่งอื่นเป็นคำสั่งที่ใช้สั่งให้นกอยู่ในความสงบและใช้ทำโทษโดยคำสั่งให้นกอยู่ในความ สงบจะเป็นคำสั่งเสียงโดยจะทำเสียง “ซี” เพื่อให้นกสงบลงทำติดต่อกัน 3 ครั้งแล้วนกจะ สงบลงอีกคำสั่งหนึ่งที่ใช้ในการทำโทษการตีปากนกพร้อมกับใช้คำสั่งว่า “หยุด” การใช้ คำสั่งนี้จะใช้เมื่อนกมีการกัดข้าวของหรือกัดเจ้าของด้วยความรุนแรงเราทำทำโทษเขาด้วยการ รดติดไปที่ปากนกไม่แรงมากพร้อมคำสั่งว่า “หยุด” ถ้านกยังไม่หยุดการจะใช้คำสั่งเดิมแล้ว นกจะรู้เองว่าการกระทำแบบนี้จะโดนทำโทษแล้วนกจะหยุดทำไปเอง

3.3 สถานที่ทำการวิจัย

หอพัก Richmond park ถนนลาดกระบัง เขตลาดกระบัง แขวงลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
สนามกีฬาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมของนกแก้วชั้นคอนัวร์เมื่อถูกฝึกด้วยวิธีการฝึกแบบปล่อยบินอิสระมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา 1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนกต่อตัวผู้เลี้ยง 2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับฟังคำสั่งของนกเพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับฟังคำสั่งของนก 3. เพื่อศึกษาวิธีการฝึกแบบปล่อยบินอิสระ ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล นำเสนอข้อมูลตามลำดับดังนี้

- 4.1 การศึกษาพฤติกรรมของตัวนก
- 4.2 การศึกษาพฤติกรรมของตัวนกต่อผู้เลี้ยง
- 4.3 การศึกษาพฤติกรรมการรับฟังคำสั่ง
- 4.4 การศึกษาการปล่อยบินอิสระ
- 4.5 วิจารณ์ผล

4.1 การศึกษาพฤติกรรมของตัวนก

จากการศึกษาพฤติกรรมของนกแก้วชั้นคอนัวร์พบว่ามีความหลายพฤติกรรมที่แสดงออกมาหลายอย่างโดยอธิบายอย่างละเอียดได้ดังนี้

นิสัยการเรียกร้องความสนใจ จากการสังเกตพฤติกรรมนี้จะพบบ่อยในช่วงเข้าตอนตื่นนอน และต่อเมื่อรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวและรู้สึกว่าขาดการสนใจจึงแสดงอาการนี้จากการสังเกตคนที่ผู้วิจัยได้ศึกษาไม่ค่อยพบการแสดงอาการนี้เพราะผู้วิจัยเลี้ยง 2 ตัวนกจึงมีเพื่อนเล่นจึงไม่ค่อยเรียกร้องความสนใจเท่าไรโดยจะแสดงอาการคือร้องเสียงดัง กระพือปีก บินไปมาภายในห้องแต่ถ้าอยู่ในกรงก็จะร้องเสียงดัง เกาะข้างกรงแล้วใช้ปากเกาะไว้ที่คอนแล้วกระพือปีก ถ้าเห็นอาการนี้แสดงว่ากำลังเรียกร้องความสนใจอยู่นั่นเอง

การอาบน้ำ ส่วนใหญ่จะนิยมให้นกอาบน้ำทุกวันในช่วงเช้าเพื่อให้ขนของนกแห้งทันในช่วงเย็นแต่จากการสังเกตนกของผู้วิจัยโดยผู้วิจัยใส่น้ำไว้ให้นกเล่นนั้น นกจะอาบน้ำในช่วง 10.00 น. – 12.00น. โดยการอาบน้ำจะอาบน้ำทุก 2 วันโดยที่ตัวนกอาบน้ำเองโดยที่ตัวใดตัวหนึ่งเริ่มอาบน้ำแล้วตัวอื่นก็จะเริ่มอาบน้ำตาม

การเช็ดปาก พฤติกรรมนี้จะเกิดขึ้นทุกครั้งเมื่อกินอาหารเสร็จไม่ว่าจะเป็นอาหารเม็ดและอาหารลูกป้อนที่เรากินในตอนเย็นทุกครั้งโดยที่กินอาหารเสร็จจะไปยังมุมกรงหรือยืนบนคอนแล้วจะนำปากของตัวเองไปถูกับซี่กรงหรือคอนที่เกาะอยู่จนสะอาด พฤติกรรมการเช็ดปากจะในนกที่โตบินได้แล้วเท่านั้นแต่ในลูกนกยังไม่แสดงพฤติกรรมเช็ดปาก ดังนั้นผู้เลี้ยงจึงต้องคอยเช็ดให้เพื่อไม่ให้ปากนกสกปรกและไม่เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค

การนอนกลางวัน พฤติกรรมนี้จะแสดงออกมาหลังจากที่กินอาหารเสร็จในช่วงกลางวันโดยจะจับหลับบนคอนบางครั้งอาจล้มตาไว้ข้างหนึ่งเพื่อระวังภัยการนอนกลางวันของนกจะเกิดในตอนเที่ยง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อนไปทางบ่ายของทุกวันและจะใช้เวลาไม่แน่นอนเพราะสิ่งแวดล้อมภายนอกจะเป็นตัวกำหนดเวลาในการนอนกลางวันของแต่ละคนหลังจากการสังเกตแล้วจะใช้เวลาประมาณชั่วโมงครึ่ง ถึง 2 ชั่วโมง

ความรู้สึกเป็นเจ้าของนกจะแสดงพฤติกรรมนี้เมื่อมีคนแปลกหน้าหรือหรือคนที่ไม่คุ้นเคยเข้ามาใกล้สิ่งของ กล้องนอนของนกหรือแม่เข้ามาในบริเวณอาณาเขตที่นกอยู่ นกจะแสดงอาการพองขน ยืนโยกไปมาอ้าปากกว้างที่ทำแบบนี้เป็นการทำให้ตัวใหญ่ขึ้นเพื่อขู่ในขั้นแรกผู้ที่ไม่รู้ว่าจะไม่เข้าใจในพฤติกรรมแบบนี้ ในขั้นที่ 2 ของการแสดงความเป็นเจ้าของคือจะบินโฉบเข้ามาใกล้ๆกับผู้ที่ยังเข้ามาในบริเวณนั้นแต่ยังไม่ทำอะไรในขั้นสุดท้ายของการแสดงความเป็นเจ้าของคือการไล่กัดผู้ที่เข้ามาใกล้บริเวณนั้นจนกว่าจะออกจากบริเวณนั้นไป

การกรีดร้อง การแสดงอาการจะแสดงโดยการร้องเสียงดังเมื่อถูกเจ้าของทอดทิ้งหรือไม่มีเวลาให้ ยิ่งถูกทอดทิ้งมากเท่าไรจะร้องเสียงดังขึ้นจนแทบแก้วหูเลยทีเดียว

การนอน ส่วนใหญ่จะนอนในโพรงไม้หรือที่มีตสนิท ทำนอนในแต่ละครั้งจะนอนไม่เหมือนกันส่วนใหญ่จะเห็นได้บ่อยที่สุดจะมี 3 ท่า คือ

1. นอนท่าปกติคือโดนนอนหัวซุกใต้ปีก
2. นอนหงายคือนอนหงายท้องขาชี้ฟ้าที่ทำแบบนี้เพราะเป็นท่าที่สบายที่สุดของนกและยังเป็นท่าที่ (จำนน) ต่อตัวอื่นอีกด้วย
3. ทำนอนหมอบกับพื้น ทำนี้มักเห็นได้ในลูกนกทำนี้มีลักษณะคือนอนคว่ำลงกับพื้นเป็นการนอนของลูกนกในช่วงอายุ 1 วันจนถึง 4 สัปดาห์หรือเรียกอีกแบบว่าตั้งแต่เกิดจนถึงขนใบพาย

4.2 ศึกษาพฤติกรรมของตัวนกต่อผู้เลี้ยง

จากการศึกษาพฤติกรรมของตัวนกจาก ข้อ 4.1 พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมดังนี้ นิสัยการใช้เสียง จากการสังเกตพบว่านกจะมีการแสดงอาการนี้บ่อยมากที่สุดทั้งเรียกด้วยความสนใจ การร้องเตือนภัยและบางทีก็ร้องขึ้นมาโดยไม่ทราบสาเหตุที่นกร้องบ่อยก็เพราะว่าผู้วิจัยไม่ค่อยจะมีเวลาให้เท่าไรจึงมีการแสดงอาการนี้ออกมาบ่อยกว่าพฤติกรรมอื่น

การอาบน้ำ จากการสังเกตพฤติกรรมนี้พบว่าการอาบน้ำจะไม่แน่นอนในแต่ละครั้งซึ่งบางทีก็จะอาบน้ำในอ่างที่เตรียมไว้ให้โดยจะไปเกาะที่ขอบอ่างแล้วทำท่าเหมือนจะกินน้ำแต่จะจุ่มตัวลงไปด้วยแล้วสลับตัวในน้ำเพื่อให้น้ำไปได้ทั่วร่างกายแล้วเล่นน้ำจนพอใจแล้วก็จะมายืนเกาะที่คอนเพื่อให้ตัวเสด็จน้ำแล้วจึงไซร์ขนให้แห้งและการอาบน้ำอีกแบบหนึ่งก็คือเข้าไปอาบน้ำพร้อมผู้วิจัยโดยนกจะไปเกาะที่ขอบอ่างพลาสติกในห้องน้ำแล้วร้องเรียกให้ผู้วิจัยหันฝักบัวมาใกล้กับอ่างพลาสติกแล้วนกจะเล่นน้ำเองแล้วเมื่อเล่นจนพอใจก็จะไปเกาะคอนให้ตัวเสด็จน้ำแล้วไซร์ขนจนแห้ง จารการสังเกตว่านกใช้เวลาเท่าไรในการอาบน้ำตั้งแต่อาบน้ำจนขนแห้งพบว่านกใช้เวลาในการอาบน้ำจนถึงขนแห้งประมาณ 1 ชั่วโมงครึ่งที่ใช้เวลานานเพราะว่าต้องรอเวลาตั้งแต่ขนเปียกจนขนเสด็จน้ำพอสมควร ๆ

การเช็ดปาก พฤติกรรมนี้จะทำทุกครั้งที่กินอาหารเสร็จไม่ว่าจะกินอาหารขงหรืออาหารแห้งเมื่อกินเสร็จจะเช็ดปากกับซี่กรงหรือเช็ดกับคอนนกหรือบางทีนกอยู่นอกกรงแล้วเราให้อาหารนกก็จะมาเช็ดปากกับเสื้อเราด้วยแต่ในลูกนกจะต้องคอยเช็ดปากให้

การนอนกลางวัน พฤติกรรมนี้จะแสดงออกมาในตอนหลังจากกินอาหารเสร็จในตอนกลางวัน คือยืนเกาะคอนแล้วพองขนหลับตาข้างเดียวหลับหลับตาสองข้างแล้วระยะเวลาในการนอนนั้นก็ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมภายนอกกว่าเป็นอย่างไรแต่จากการสังเกตพบว่านกที่ผู้วิจัยเลี้ยงอยู่ใช้เวลาอนกลางวันน้อยกว่า 1 ชั่วโมงเพราะนกที่ผู้วิจัยเลี้ยงจะคอยมองหาและร้องเรียกหาแต่ผู้วิจัยจึงไม่ค่อยนอนกลางวัน

จากพฤติกรรมที่กล่าวมาข้างต้นนี้ก็จะมีความพฤติกรรมบางพฤติกรรมที่อาจมีการเพิ่มหรือเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมที่นกอยู่จนกว่าจะชินจนแล้วมาสังเกตกับนกที่ผู้วิจัยเลี้ยงไว้ปรากฏว่าบางพฤติกรรมได้หายไปเช่น พฤติกรรมการบินขาเดียวเพราะว่าพฤติกรรมนี้จะเกิดเฉพาะกับนกที่ขาเจ็บเท่านั้นแต่เมื่อนกมาอยู่แล้วได้รับการดูแลเอาใจใส่จึงทำให้มันมีการได้รับบาดเจ็บน้อยลงจะไม่มีความผิดปกติเกิดขึ้นและมีพฤติกรรมใหม่เกิดขึ้นเช่นพฤติกรรมการกินโดยปกติในธรรมชาติจะกินจำพวกเมล็ดธัญพืชและผลไม้แต่สิ่งที่สังเกตมานกที่ผู้วิจัยเลี้ยงไว้จะกินอาหารชนิดเดียวกับที่ผู้วิจัยกินเสมอจากการเกิดพฤติกรรมการกินใหม่นี้จะเป็นการเลียนแบบและการปรับสภาพความให้เข้ากับความเป็นอยู่ที่เป็น

พฤติกรรมอื่นที่เพิ่มขึ้นมาอีกคือพฤติกรรมการเข้าหามนุษย์โดยนกในธรรมชาตินั้นจะกลัวมนุษย์เมื่อก่อนมนุษย์เข้าไปใกล้ๆก็จะหนีไม่เข้าไปใกล้แต่เมื่อนำมาเลี้ยงตั้งแต่เป็นลูกนกพฤติกรรมการกลัวมนุษย์ก็หายไปเพราะว่าลูกนกเมื่อถูกเลี้ยงและดูแลโดยมนุษย์มีความสัมพันธ์กับมนุษย์มากขึ้นเรื่อย ๆ พฤติกรรมการกลัวก็จะถูกเข้ามาแทนที่ด้วยการติดและสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับมนุษย์ได้นั่นเองเนื่องจากนกจะมีการจดจำว่าเมื่อหิวหรือมีภัยมาหาตัวแล้วเข้าหามนุษย์และจะได้กินและปลอดภัยจากอันตรายแล้วอีกประเด็นหนึ่งที่นกแก้วซันคอนัวร์ไม่กลัวคนนั้นเป็นเพราะผู้เลี้ยงบางคนเลี้ยงเพียงตัวเดียวจึงทำให้นกตัวนั้นมีความสนิทกับผู้เลี้ยงจนตัวนกคิดว่าผู้เลี้ยงเป็นคู่ของตัวเองและเมื่อมีใครเข้าใกล้เจ้าของตัวเองก็จะขู่แล้วบินเข้าไปจิกตีผู้ที่มาเข้าใกล้เจ้าของ

ส่วนพฤติกรรมเดิมที่ยังมีอยู่แต่มีการเปลี่ยนแปลงไปนั้นก็คือพฤติกรรมการจับคู่โดยธรรมชาติแล้วนกชนิดเดียวกันจะอยู่รวมกันเป็นฝูงจึงจับคู่กับนกชนิดด้วยกันไม่สามารถจับคู่กับนกพันธุ์อื่นได้แต่อาจจะจับคู่กับนกในตระกูลเดียวกันได้แต่เมื่อก่อนมนุษย์นำมาเลี้ยงก็จะเลี้ยงรวมกันหลาย ๆ ชนิดจึงทำให้มีโอกาสคนละชนิดจะจับคู่กันได้

4.3 ศึกษาพฤติกรรมการรับฟังคำสั่ง

หลังจากที่ได้ศึกษาและทำการฝึกให้นกได้รับฟังคำสั่งแล้วในช่วงแรกของการฝึกนั้นนกจะยังไม่ทำตามคำสั่งได้เท่าที่ควรคือฝึกให้มาหาโดยใช้สัญญาณเสียงและท่าทาง ผลปรากฏว่ามีการตอบรับกับสัญญาณเสียงและท่าทางได้ตรงตามเป้าหมายที่คาดไว้คือเมื่อเรียกแล้วนกบินมาหาก็ถือว่าประสบความสำเร็จตามที่ต้องการ และคำสั่งอื่นที่ใช้ในการทำโทษก็มีการรับฟังและปฏิบัติตามบ้างในบางครั้งเพราะไม่ค่อยได้ทำโทษมากเท่าไหร่นักจึงไม่ค่อยปฏิบัติตามเท่าที่ควร

4.4 ศึกษาการปล่อยบินอิสระ

จากการที่ได้ทำการปล่อยบินอิสระในบริเวณเปิดขึ้นแรกได้ทำการปล่อยนกบินไปกับฝูง 2 ตัวพบว่าในตอนแรกนกบินเข้าฝูงดีเมื่อขึ้นบินได้สักระยะจะมีการแยกฝูงแต่ละบ้านก็บินด้วยการตีแต่เมื่อจะบินลงมาเกาะที่คอนนกจะยังไม่กล้าลงตรงจุดที่กำหนดไว้แต่จะไปลงบริเวณใกล้กับจุดหมายหรือเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นไม้ใกล้ๆ เมื่อผู้วิจัยเดินไปเรียกจะไม่สนใจและเล่นบนต้นไม้แต่เมื่อลองปล่อยที่ละตัวพบว่าในการบินขึ้นจะบินขึ้นพร้อมกับตัวอื่นในฝูงบินเข้าฝูงกันดีเมื่อแยกบ้านแล้วนกของผู้วิจัยจะไปรวมกับนกบ้านอื่น และเมื่อนกบินลงก็ลงตามพร้อมกับนกตัวอื่นได้เป็นอย่างดีคืนกตัวแรกสามารถลงพร้อมกับนกตัวอื่นได้ ส่วนตัวที่ 2 สามารถลงได้เหมือนนกตัวอื่นแต่จะลงช้ากว่านกตัวอื่นเล็กน้อย

4.5 วิจารณ์ผล

จากการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมของนกแก้วซันคอนัวร์เมื่อถูกฝึกด้วยวิธีการฝึกแบบปล่อยบินอิสระ ผู้วิจัยได้นำผลวิจัยมาพิจารณามีประเด็นที่น่าสนใจและมีความสำคัญนำมาวิจารณ์ ดังนี้

1. พฤติกรรมทั่วไปของนกแก้วซันคอนัวร์

จากการศึกษาพฤติกรรมพบว่านกแสดงพฤติกรรมการใช้เสียงมากกว่าพฤติกรรมอื่นเพราะเนื่องจากในช่วงของวันส่วนใหญ่จะอยู่ในกรงจึงไม่สามารถแสดงพฤติกรรมอะไรได้มากนัก พฤติกรรมส่วนใหญ่ที่จะแสดงเมื่ออยู่ในกรงก็จะเป็นกิจกรรมการกิน การร้องจะเป็นส่วนใหญ่ แต่ถ้าอยู่นอกกรงจะแสดงออกมาได้มากขึ้นเช่นการอาบน้ำ การบิน การสำรวจที่ต่าง

2. พฤติกรรมของตัวนกต่อผู้เลี้ยง

นกมีการเรียกร้องความสนใจเมื่อเห็นตัวผู้วิจัยเดินเข้าไปในห้องโดยนกจะร้องเสียงดังเมื่อผู้วิจัยใช้คำสั่งให้เงียบเสียงนกจะไม่เชื่อฟังจนกว่าผู้วิจัยจะเดินไปใกล้ๆ กรงแล้วยื่นมือเข้าไปสัมผัสตัวนกแล้วพูดกับนกเบาๆ นกถึงจะเงียบเสียงลง ส่วนพฤติกรรมอื่นก็เห็นได้บ้างเป็นบางครั้งเช่นการอาบน้ำ การเช็ดปากเมื่อกินอาหารเสร็จ และพฤติกรรมภายในรังนอนก็สามารถเห็นได้เพราะนกมีความเชื่อใจจึงไม่สนใจผู้วิจัยเมื่อเปิดกล่องนอนดู

3. ศึกษาพฤติกรรมการรับฟังคำสั่ง

พฤติกรรมการรับฟังคำสั่งนกสามารถทำได้ทุกคำสั่งที่ฝึกไป นกสามารถทำได้ดีในคำสั่งที่ใช้บ่อยคือคำสั่งที่ใช้เรียกนกให้มาหาซึ่งใช้เป็นประจำทุกวัน ให้นกได้มีการจดจำเจ้าของและท่าทางในการเรียกเมื่อเวลานกพลัดหลงออกไปแล้วไปตามจะได้เรียกกลับได้อย่างปลอดภัย ส่วนคำสั่งที่นกไม่ค่อยทำตามก็จะเป็นคำสั่งที่ทำโทษนกเพราะถ้าเกิดใช้คำสั่งนี้บ่อยนกจะกลายเป็นประปักษ์กับเราหรือนกจะกลัวเราแล้วจะไม่ยอมทำตามในคำสั่งอื่นๆด้วย

4. การปล่อยบินอิสระ

นกที่นำมาวิจัยสามารถปล่อยบินได้แต่ยังไม่ได้ตามที่ต้องการคือปล่อยบินได้ที่ละตัวซึ่งความต้องการนั้นคือต้องการปล่อยบินได้พร้อมกัน 2 ตัวเพื่อให้เป็นฝูงแต่ในความเป็นจริงคือปล่อยได้ที่ละตัวเพราะเมื่อนานๆไปปล่อยบินพร้อมกันแล้วนกจะไม่สนใจฝูงและตัวผู้วิจัยแต่นกจะบินกัน 2 ตัวและลงไม่ตรงจุดที่กำหนดไว้และบางทีไปลงไกลจากจุดที่กำหนดไปมากแล้วเมื่อใช้ท่าทางในการเรียกให้ลงท่าที่ใช้จะมีความสำคัญมากในการนำออกไปบินท่าที่ใช้บ่อยคือท่าไม้กางเขนและท่าจรวด 2 ท่านี้จะใช้เรียกให้นกบินลงมาจุดที่กำหนดได้ ส่วนท่าที่เรียกให้มาหาจะใช้เรียกนกที่อยู่ใกล้ๆ

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมของนกแก้วชั้นคอนัวร์เมื่อถูกฝึกด้วยวิธีการฝึกแบบปล่อยบินอิสระ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา 1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนกต่อตัวผู้เลี้ยง 2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับฟังคำสั่งของนก 3. เพื่อศึกษาวิธีการฝึกแบบปล่อยบินอิสระเครื่องมือในการวิจัยคือ นกแก้วชั้นคอนัวร์ จำนวน 2 ตัว ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการถ่ายวิดีโอ

ผลจากการศึกษาพบว่า

1. ศึกษาของนกต่อผู้เลี้ยงพบว่านกมีความสัมพันธ์กับผู้เลี้ยงได้ดีมากคือสามารถสัมผัสตัวนกได้ทุกส่วนของร่างกายนกทั้งนกและผู้เลี้ยงมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไม่ปัญหาอาจจะมีอาการตื่นกลัวบ้างในช่วงแรกที่เป็นลูกนกแต่เมื่อผู้วิจัยเล่นกับนกบ่อยๆอาการเหล่านี้ก็ลดลงอาจจะมีปัญหาในเรื่องของเสียจากตัวนกแต่ก็เพียงเล็กน้อย

2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับฟังคำสั่งของนก ในช่วงแรกตัวนกมีความตื่นกลัวแต่เมื่อผู้วิจัยได้คำสั่งที่ใช้จะเป็นคำสั่งเสียงและท่าทางนกมีการตอบสนองกับคำสั่งเป็นอย่างดีแต่มีไม่เชื่อฟังบ้างเป็นบางครั้งแต่ผู้วิจัยมีวิธีการทำโทษโดยการงดอาหารเป็นกลางโทษในการฝึกแต่ละครั้งจะต้องฝึกทีละตัวเพราะฝึกสองตัวแล้วนกจะไม่สนใจผู้วิจัยแต่พอไม่ได้ทำการฝึกนกจะบินมาหาผู้วิจัยตลอดเวลา

3. ศึกษาวิธีการฝึกแบบปล่อยบินอิสระ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการฝึกและได้ฝึกตามวิธีที่ได้ศึกษาพบว่าในครั้งแรกที่นำนกออกมาบินนกยังบินไม่เข้าฝูงกับตัวอื่นถ้าปล่อยพร้อมกันสองตัวนกจะไม่สนใจฝูงและไม่ลงพร้อมกับฝูงไม่ลงตรงจุดที่กำหนดไว้แต่เมื่อปล่อยทีละตัวนกสามารถทำตามฝูงได้เป็นอย่างดีจะมีปัญหาแค่ตอนปล่อยพร้อมกันสองตัวเท่านั้น

5.2 ข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัย

1. ควรมีการบันทึกข้อมูลในการฝึกทุกครั้งอาจจะเป็นการจดบันทึกหรือบันทึกเป็นภาพวิดีโอ
2. ในการวิจัยควรมีข้อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นที่มีการฝึกในแบบเดียวกันว่ามีความแตกต่างหรือเหมือนกันอย่างไรให้มากกว่านี้แล้วนำมาใส่ลงไปในงานวิจัยด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งต่อไปควรฝึกนกบินให้ครบทุกแบบที่เคยมีการจดบันทึกไว้เพื่อจะได้เป็นบรรทัดฐานให้กับการวิจัยในครั้งต่อไปเรื่อยๆ
2. ควรบันทึกข้อมูลทุกครั้งที่ทำกรวิจัย

บรรณานุกรม

- กฤตภาส อาทิตย์. 2556. “การเลี้ยงนกชั้นคอนัวร์”. บล็อกของ Ben10. แหล่งที่มา : http://kritapas26.blogspot.com/2012/12/blog-post_8763.html, 10 มกราคม 2556.
- คุณtuktik. 2552. “คัมภีร์ฝึกนก สูตร original”. แหล่งที่มา : <http://www.nokbin.com/default.asp?content=wboarddetail&wbid=34&qid=1600>., 10 มกราคม 2556
- ชุมพล บุญญฐิติพันธ์. ประธานชมรมรักขนนกบินอิสระประเทศไทย. สัมภาษณ์, 20 มกราคม 2556. ชั้นคอนัวร์. แหล่งที่มา : <http://tbparrot.wordpress.com>., 28 ธันวาคม 2555.
- ธนากร ฤทธิไธสง. 2546. นกสวยงาม. กรุงเทพฯ : บริษัททนาการอินเตอร์มีเดีย. 196 น.
- นกแก้วหลากหลายพันธุ์. แหล่งที่มา : <http://lovebridshop.wordpress.com>., 25 ธันวาคม 2555
- ประเทือง ไทยเขียว. 2532. นกสวย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรวัฒนา. 192 น.
- ลลนา เอกธรรมสุทธิ. 2553. “เลือกซื้อนกแก้ว อย่างไรให้เหมาะกับเรา”. เรื่อนำรู้. แหล่งที่มา : http://women.sanook.com/เลือกซื้อนกแก้ว_อย่างไรให้เหมาะกับเรา., 15 กุมภาพันธ์ 2556
- เลี้ยงนกกับ Mr.No. แหล่งที่มา : <http://gimyong.com/talung/index.php?topic=37459.0>., 10 กุมภาพันธ์ 2556
- สวนปาล์มฟาร์มนก. แหล่งที่มา : <http://suanpalmfarmnok.com/index.php>., 10 กุมภาพันธ์ 2556